

Τὸ ζήτημα τῆς ἐγκατάστασως τῶν ἐκ Τρομοῦζ Ντερέν τῆς Κων) λει-
ως προσφύγων εἰς Ν. Μανωλάδα.

Νέος Απρ. 1926

Πρὸς ἡμετέραν ἐγκρίσιν, σχετικῶς μετὰ τὴν
ἐκτελεσθεῖσαν κατὰστασιν ἢ ὅποια ἐφίσταται με-
ταῦν τῶν γηγενῶν τῆς περιφέρειας Μανω-
λάδας καὶ τῶν προσφύγων τῶν ἐγκατεστη-
μένων πλησίον αὐτῆς εἰς τὴν Νέαν Μανω-
λάδα. Προβλεπόμενα περὶ τῶν 120 οικογενειῶν
ἐκ Τρομοῦζ Ντερέν τῆς Κωνσταντινουπόλεως
καὶ ὅποια ἀποσπλήσαν ἐκεῖ κατόπιν διατα-
γῆς τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς γεωργι-
κὴν ἐγκατάστασιν.

Ἡ παραχωρηθεῖσα ἐν τούτοις εἰς αὐτοὺς
ἐκτασις κατὰ τὸ πλεῖστον κατεχομένη ὑπὸ
τῶν πέρη μοναστηρίων καὶ τῶν διαφόρων ἱ-
διωτῶν, ἠνάγκασε αὐτὰς νὰ περιορισθῶσιν
εἰς τὰ παρακείμενα γήπεδα τὰ ὅποια εἶναι
καλῶς ἀκατάλληλα πρὸς καλλιέργειαν κα-
θὼς κατακλύζονται ἀπὸ ὕδατα.

Οἱ πρόσφυγες τῆς Ν. Μανωλάδας ἐπεὶ
ἀπέχθησαν νὰ προσβῶσιν εἰς τὰς δευτέρας ἐ-
νεργείας παρὰ τῇ ἀρμεδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὑ-
πουργείου πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τοῦτον ἀπέ-
στειλαν εἰς Ἀθήνας καὶ ἰδιαιτέρως ἀντιπρό-
σωπον.

Αἱ διαταγαὶ τοῦ ὑπουργείου σφαιρῶς καὶ
κατηγορηματικαί—ὅτι τῶν προσφύγων τού-
των φρονούμεν ὅτι ἐφαρμοζόμεναι ὑπὸ τοῦ
προϊστάμενου τοῦ ἐποικιστικοῦ Γραφείου Ἀ-
χαΐας ὅς ἦσαν ἱκαναὶ νὰ ἀρουν τὰς ὑ-
φισταμένης διαφορᾶς μεταῦν αὐτῶν καὶ τῶν
γγενῶν τῆς Ν. Μανωλάδας. Παραδόξως
ὅμως ὁ κ. Προϊστάμενος ἀπηύθυνεν ἐσχά-
τως ἐγγράφον πρὸς τοὺς ἀνωτέρω πρόσφυ-
γας διὰ τοῦ ὁποῦ ἀναγνωρίζων πλήρως τὰ
δικαίά των προτρέπει αὐτοὺς ὅπως προδῶ-
ν οἱ ἴδιοι εἰς τὴν διεκδικήσιν αὐτῶν.

Ὁμολογούμεν ὅτι δὲν ἐννοούμεν πῶς
ἀκρίβεται ὁ κ. Προϊστάμενος τοῦ ἐποικιστι-
κοῦ γραφείου Ἀχαΐας φρονούμεν ὅτι
ἄλλον ὅ ἴδιος εἶναι ἀρμέδιος νὰ διευθετήσῃ
τὴν κατὰστασιν τῆς Ν. Μανωλάδας καὶ ἐκ-
τὴν πρόσφυγας οἱ ὅποιοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου
εἶναι ἀντίδικοι καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύ-
ναι νὰ ἐπιδιώξουν τὸ δικαίόν των χωρὶς
νὰ αὐτοδικήσουν.

Τραγοῦδια τῆς Ξενιτεῖας

Ἐπιμύνη

314

Ντομοῦζ-δερέ 1).

1) Ἐπαρχίας Δέρκων.

Ὡρα καλὴ πουλάκι μου καὶ μένα πού μ' ἀφίνεις;
κρύο νερό θε νὰ γενῶ στὸ δρόμο νὰ με πίνης.
— Κρύο νερό καὶ ἂν γενεῖς στὸ δρόμο νὰ σὲ πίνω,
γὼ πάλι στὴ Ξενιτεῖά, μόνος μου θε νὰ μείνω.

ΑΘΗΝΑΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ